



**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 29 juni 2018 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

1. Begrotingsstukken van de Raad (R.v.O., art. 53,4)

Rekening voor het dienstjaar 2017 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en Rekening van het Reservefonds – Stuk 9A (2017-2018) – Nr.1

- *Beraadslaging en stemmingen*

2. Interpellaties (R.v.O., art. 61)

- Interpellatie van de heer Arnaud Verstraete tot mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, over de stijging van de kinderarmoede in Brussel
- Interpellatie van de heer Arnaud Verstraete tot mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, over het ziekenhuis als wachtkamer voor de jeugdhulp
- Interpellatie van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, betreffende de hoorzitting met het Onderwijscentrum Gent

3. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Annemie Maes aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, over de invoering van de Museumpas
- Vraag om uitleg van de heer Paul Delva aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, betreffende de oprichting van een jeugdraad op gewestelijk niveau en ter ondersteuning van het lokale jeugdbeleid
- Vraag om uitleg van de heer Johan Van den Driessche aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, betreffende Vlaanderen feest in de gemeenschapscentra en de Vlaamse symbolen

../..

- Vraag om uitleg van de heer Paul Delva aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, betreffende het kindvriendelijk en kindgericht beleid van de VGC en de lokale Brusselse besturen
- Vraag om uitleg van de heer Paul Delva aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, betreffende een mogelijke kandidatuur van Brussel als Europese Culturele Hoofdstad in 2030
- Vraag om uitleg van de heer Paul Delva aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, over de tweetalige lerarenopleiding
- Vraag om uitleg van de heer Jef Van Damme aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, over de centra voor leerlingenbegeleiding in Brussel

4. Actualiteitsvragen (R.v.O., art. 60)

- Actualiteitsvraag van de heer Paul Delva aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken en aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, over de aanvraag voor een cultuurbeleids-coördinator in Sint-Lambrechts-Woluwe
 - Actualiteitsvraag van mevrouw Hannelore Goeman aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, in verband met de verderzetting van de subsidiëring van de vzw Vrienden van het Huizeke voor hun schoolpoortwerking
-

Van: Arnaud Verstraete <Arnaud.Verstraete@groen.be>
Verzonden: woensdag 20 juni 2018 14:12
Aan: RAAD Stukken
Onderwerp: interpellatie voor mevr Debaets

Raad VGC
20/06/2018
Verantw: nbo
IP 00014629
interpellaties en vragen



Interpellatie van Arnaud Verstraete voor mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor welzijn, over de stijging van de kinderarmoede in Brussel

Net zoals in Vlaanderen stijgt ook de kinderarmoede in Brussel. De meest recente cijfers van Kind&Gezin (<https://www.kindengezin.be/cijfers-en-rapporten/cijfers/kansarmoede/brussels-hoofdstedelijk-gewest/>) tonen een duidelijke stijging van 3 procentpunten aan, met name van 23,5% naar 26,5%. Het hoogste cijfer in vele jaren. Dit zijn de cijfers voor het ganse gewest. Heel wat gemeenten kennen een nog hoger cijfer. De gemeenten Anderlecht, Brussel, Koekelberg, Schaarbeek en Sint-Jans-Molenbeek hebben cijfers boven de 30% kinderarmoede. En de gemeente Sint-Joost-ten-Node heeft zelfs 41,3% kinderarmoede. De gemeente Evere kent zelfs een stijging van 5,7% naar 20,5%, opmerkelijk voor de gemeente van zowel de minister-president als de collegevoorzitter.

Dit College heeft een kinderarmoedeplan goedgekeurd en begin van het jaar hebben we daar een stand van zaken van bevoegd collegelid over gekregen. Zo wordt er ingezet op een toegankelijk aanbod preventieve gezinsondersteuning met onder meer de uitbouw van de Huizen van het Kind en de Lokale Gezinsondersteunende Netwerken, op het verhogen van de toegankelijkheid van de kinderopvang, op het verhogen van de kleuterparticipatie, en op het versterken van het beleidsvoerend vermogen. Helaas zijn dit de spreekwoordelijke druppels op een hete plaat. We weten ook wel dat de VGC slechts een beperkte rol hierin kan spelen, en dat de echte veranderingen ten goede via het federaal en gewestelijk niveau moeten worden gerealiseerd. Maar net omwille van die beperkte rol van de VGC is het daarom belangrijk om de juiste accenten te leggen.

Een uitspraak die verkeerdelijk in de mond van Einstein wordt gelegd, luidt dat steeds opnieuw hetzelfde doen, en dan verschillende uitkomsten verwachten, niet echt verstandig is. Het feit dat de kinderarmoede in ons gewest jaar na jaar stijgt, betekent niet enkel dat we het geweer van schouder moeten veranderen, maar ook een tandje bij moeten steken.

Mijn vragen:

- Wat is uw analyse van deze cijfers? Hoe verklaart u de stijging en vooral de opmerkelijke stijging in een gemeente als Evere?
- Wat betreft het kinderarmoedeplan van de VGC: welke concrete effecten op de armoede hebben de maatregelen uit dit plan al gehad?
- Hoe vaak werd de armoedetoets tot nu uitgevoerd en met welk resultaat?
- Hoe wordt de effectiviteit van het armoedebeleid opgevolgd?
- Welke nieuwe initiatieven bereidt het College voor om de stijgende kinderarmoede terug te dringen en de om de families die getroffen worden door kinderarmoede beter te omkaderen?
- De VGC is vast lid van de interkabinettenwerkgroep Armoedebestrijding, georganiseerd door de VGC. Welke maatregelen brengt de VGC aan voor het Actieplan Armoedebestrijding?

Alvast bedankt voor uw antwoord.

Arnaud Verstraete
Brussels parlementslied
15-jun-2018

Arnaud Verstraete
Brussels Parlementslied - Groen

**Interpellatie van Arnaud Verstraete voor mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor welzijn, over het ziekenhuis als wachtkamer voor de jeugdhulp**

In verschillende Brusselse ziekenhuizen verblijven kinderen die daar niet op hun plaats zijn. Door een acuut gebrek aan crisisopvangplaatsen moeten verschillende minderjarigen langer in het ziekenhuis worden opgenomen, op bevel van de jeugdrechter. Naar verluidt zou dit tijdelijk zijn, maar doorgaans blijven ze drie tot zes maanden, maar het kan langer duren, zo vertelt diensthoofd Rebuffat in de Standaard van 16 juni laatstleden. De ziekenhuizen doen wat ze kunnen om het verblijf zo aangenaam mogelijk te maken, maar het is en blijft een ziekenhuis, en geen geschikte leefomgeving voor jongeren. Tine Suykerbuyck, Nederlandstalige jeugdrechter in Brussel, stelt nog in de Standaard dat de kern van het probleem ligt bij het structurele gebrek aan crisisopvangplaatsen.

Deze vaststelling sluit aan bij een analyse van het Rekenhof. Het Rekenhof boog zich over de concrete situaties waarin er geen gepast aanbod beschikbaar was.

Wat zijn de cijfers voor Brussel?

Het rapport van het Rekenhof geeft aan dat in het tweede kwartaal van 2016 bijna 40% van de aangemelde jongeren geen crisismodule kregen omdat het aanbod volzet of onbeschikbaar was. Op jaarbasis (Q3 2015 - Q2 2016) is dat 23,5%. Dus, ongeveer 1 op 4 jongeren kan in een crisissituatie in Brussel niet terecht bij gepaste zorg. Het Rekenhof onderzocht ook welke sectoren zorgen voor de crisisopvangplaatsen. In Brussel zorgt enkel de Bijzondere Jeugdbijstand voor gesubsidieerde plaatsen (zogenaamde artikel 74-plaatsen). In andere regio's nemen Kind&Gezin, het VAPH, het Algemeen Welzijnswerk en de GGZ wel een deel van de plaatsen op. Ook gaf het Brussels crisismeldpunt aan dat van de ingezette crisismodules (interventie, begeleiding en opvang) vooral de inzet van interventie verslechterd, maar over alle modules bekeken scoort de opvang het slechts. Wat meteen ook verklaart dat kinderen in ziekenhuizen terecht komen.

Deze cijfers verdienen enkele nuances, aangezien niet alle aanvragen geanalyseerd werden, maar de conclusie blijft wel dat er een structureel probleem is. De tekorten zijn er ongeacht de aard van de zorgvraag, in alle modules botsen jongeren op plaatsgebrek. Jongeren voor wie het gepast aanbod volzet is, eindigen uiteraard niet allen op straat. Er wordt vak naar tijdelijke oplossingen gezocht, om zoveel mogelijk jongeren zo goed mogelijke zorg te geven. Het verblijf in het ziekenhuis is hier een voorbeeld van.

De oplossingen liggen niet enkel in het bij creëren van extra crisisplaatsen. Er is een onderliggend probleem. Er zijn steeds meer crisissituaties, net omdat de reguliere hulp ook met enorme wachtlijsten kampt. Zo noemt het Rekenhof het risico reëel dat de wachtlijstproblematiek bijdraagt tot de verdere escalatie van de onderliggende problematieken. En dus ook aan de toename van de crisisvragen en de onbeantwoorde crisisvragen. Van thuisbegeleiding tot residentiële zorg, in de hele keten is de druk onhoudbaar. Wie hulp nodig heeft, moet die krijgen. Niet morgen of overmorgen, maar direct. Enkel zo kan men de vicieuze cirkel van plaatstekort en meer problemen doorbreken.

Mijn vragen:

- Wat is uw analyse van het tekort aan crisisopvang in het Brussels gewest? Hebt u meer recente cijfers dan het Rekenhof? Hoeveel jongeren verblijven momenteel in een ziekenhuis omdat het gepast aanbod volzet is? Is het Sint-Pietersziekenhuis een uitzondering of is deze situatie in alle ziekenhuizen terug te vinden?
- Naar verluidt zouden er extra middelen komen. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de extra maatregelen? Hoeveel extra crisisplaatsen worden voorzien?
- Worden ook andere sectoren zoals Kind&Gezin, GGZ en andere gemobiliseerd voor het aanbieden van gesubsidieerde crisisopvangplaatsen?

Alvast bedankt voor uw antwoord.

Arnaud Verstraete
Brussels parlements lid
20-jun-2018

~~Vraag om nitlog~~ van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Bianca Debaets, Collegelid
bevoegd voor welzijn, gezondheid, gezin en gelijke kansen betreffende “hoorzitting
Onderwijscentrum Gent”.

Op woensdag 20 juni ontvingen wij in de commissie welzijn van de RVG een expert van het Onderwijscentrum Gent, de heer Demeulenaer, naar aanleiding van het debat rond de schoolpoortwerking van de *Vrienden van het Huizeke*.

Tijdens deze zitting werd ook allusie gemaakt op de werking van het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) en vooral hun outreachende werking. De CAW's zouden tot taak hebben om outreachend te werken door contacten op te zoeken met hulpbehoevenden. De bedoeling zou zijn om drempels te verlagen voor hulpbehoevenden.

Vrienden van het Huizeke heeft dan ook meerdere malen de hand gereikt voor een samenwerking met het CAW, jammer genoeg zonder resultaat.

1. Wat zijn de exacte taken van de Brusselse CAW's?
2. Kan u hun outreachende werking specificeren? Wat doen ze juist, om hulpbehoevenden te bereiken?
3. Hoe kunnen de CAW's tegemoet komen aan de schoolpoortwerking van de *Vrienden van het Huizeke*? Wat is de reden waarom er na verschillende pogingen geen samenwerking mogelijk is?

Khadija Zamouri



Raad VGC

21/06/2018
Verantw: nbo
IP 00014634
interpellaties en vragen

Van: Annemie Maes <Annemie.Maes@groen.be>
Verzonden: woensdag 23 mei 2018 15:28
Aan: RAAD Stukken
CC: Sara Matthieu
Onderwerp: vraag om uitleg museumpas

Vraag om uitleg van Annemie Maes aan collegelid Pascal Smet over de invoering van de Museumpas

Vanaf september 2018 kan je met de gloednieuwe museumpas meer dan honderd musea bezoeken in België. De pas kost vijftig euro en geeft een jaar lang vrije toegang tot de vaste collecties van alle deelnemende musea in Vlaanderen, Brussel en Wallonië. Daarnaast kunnen pashouders gratis of met stevige kortingen naar tijdelijke tentoonstellingen. De inkomsten van de museumpas gaan rechtstreeks naar de musea. Telkens wanneer iemand met de kaart aan de balie van een museum passeert, wordt dit museum vergoed. In Nederland bestaat de Museumkaart al meer dan dertig jaar en heeft meer dan een miljoen gebruikers. Vlaams minister van Cultuur Sven Gatz hoopt op een gelijkaardig succes. Hij heeft deze museumpas voorgesteld samen met zijn collega minister van cultuur van de Fr gemeenschap Greoli .

Er is nu al gestart met de voorverkoop van 6.000 exclusieve museumpassen, ontworpen door zes Belgische kunstenaars: Eva Mouton, Rinus Van de Velde, Koen Vanmechelen, Sanam Khatibi, Jacques Charlier en Vincent Glowinski. De kopers van de eerste 6.000 passen kunnen die al in avant-première vanaf juni gebruiken in de musea.

Veel Brusselse musea zijn intussen meegestapt in het Paspartoe -verhaal (Bozar, Wiels, Jubelparkmusea, MIMA, enz).

Mijn vragen in dit verband zijn de volgende:

1. Welke Brusselse instellingen/musea doen mee met de nieuwe museumpas ?
2. Hoe zal de paspartoe-kaart zich verhouden tot de museumpas? Zullen beide kaarten naast elkaar blijven bestaan ? Welke synergiën zijn er mogelijk?
3. Bent u betrokken bij de uitwerking van de museumpas? Is dit besproken op het interministerieel overleg cultuur ? is het federale niveau er ook bij betrokken?
4. Betaalt VGC een financiële bijdrage voor deze museumpas ? welk financieringssysteem wordt er gehanteerd ?
5. Zullen er ook speciale tarieven voor jongeren of andere doelgroepen (gezinnen, senioren enz) zijn ?
6. Zullen musea nog steeds een gratis dag –toegankelijk voor iedereen - kunnen organiseren of zal dit door de introductie van de museumkaart vervallen?

uitkijkend naar uw antwoorden

Annemie Maes

23 mei 2018

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva aan Collegelid Pascal Smet, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk Beleid betreffende de oprichting van een jeugdraad op gewestelijk niveau en de ondersteuning van het lokale jeugdbeleid.

6/6/2018

Begin 2016 hadden we het in deze Raad over de mogelijke oprichting van een 'gewestelijke jeugdraad'. Reeds bij het begin van de legislatuur uitte u de ambitie om op zoveel mogelijk manieren kinderen en jongeren een stem te geven via het jeugdbeleid. U stelde letterlijk 'werk te willen maken van een overkoepelende autonome Brusselse Jeugdraad'.

In eerdere discussies gaf onze fractie al aan niet meteen te staan springen voor de oprichting van een nieuwe gewestelijke jeugdraad. De bestaande VGC-jeugdraad functioneert goed. Het zou dus ook een meerwaarde zijn om deze te laten samenwerken met de tegenhanger aan Franstalige kant, de Conseil de la Jeunesse. Op die manier zouden ook adviezen kunnen gegeven worden over gewestelijke materies. Ook voor u leek deze piste de voorkeur te genieten.

De ambitie aan VGC-zijde werd klaarblijkelijk getemperd door een meer starre houding aan de zijde van de Cocof. Daar zouden nog stappen gezet worden, liet u ons destijds ontvallen. Een parcours zou worden uitgetekend. Vorig jaar werd er bij de Algemene directie Cultuur, Jeugd en Sport iemand aangeworven met in het takenpakket "de ondersteuning van de oprichting van een jeugdraad op gewestelijk niveau". Daaruit valt af te leiden dat de VGC dit dossier nog steeds opvolgt. Naast de 'gewestelijke' of tweetalige jeugdraad heeft de VGC ook altijd duidelijk gemaakt dat ze de oprichting van lokale jeugdverenigingen verder zou ondersteunen.

Over dit alles stel ik graag volgende vragen:

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de oprichting van een jeugdraad op gewestelijk niveau? Welk overleg was er de afgelopen maanden met de andere betrokken beleidsniveaus? Welk parcours, waarvan u eerder sprak, werd uitgetekend?
2. Hoe ziet u zo'n samenwerking tussen beide bestaande jeugdverenigingen op gewestelijk niveau concreet functioneren? Wat is het standpunt van de eigen VGC-jeugdraad?
3. Deze VGC-jeugdraad werd in 2016 geëvalueerd. Wat leert u uit deze evaluatie? Is het mogelijk ons deze evaluatie te bezorgen?
4. Welke lokale gemeentelijke jeugdverenigingen werden deze legislatuur opgericht? Op welke manier heeft de VGC deze ondersteund? Welke stappen heeft de VGC gezet om lokale besturen te motiveren over te gaan tot de oprichting van lokale jeugdverenigingen?
5. Het meerjarenbeleidsplan sprak ook over de expertiseontwikkeling- en verspreiding rond beleidsparticipatie van kinderen en jongeren in Brussel. Welke concrete initiatieven werden hiertoe deze legislatuur reeds genomen?

Met dank voor de antwoorden,

Paul Delva

Vraag om uitleg

Pascal Smet

7/06/2018

Interpellatie van dhr. Johan Van den Driessche, Raadslid, aan dhr. ~~Guy Vanhengel~~, *collegelid*
collegevoorzitter, betreffende Vlaanderen Feest in de GC en de Vlaamse symbolen

Geachte collegevoorzitter,

Er werd mij gemeld dat een verantwoordelijke (?) van een Brussels gemeenschapscentrum aan de medeorganisatoren van Vlaanderen Feest, de festiviteiten n.a.v. de officiële feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, verbod om de officiële vlag van de Vlaamse gemeenschap aan te brengen aan het gebouw van het gemeenschapscentrum of in het lokaal waar de festiviteiten doorgaan.

Het spreekt voor zich dat zulke verbod gewoon niet kan. Het gaat hier trouwens om een officiële vlag van een van de twee grote gemeenschappen van dit land die grondwettelijke bevoegd is in Brussel, haar feestdag en die de werking van de GC mee financiert.

Los daarvan getuigt het van een gebrek aan respect voor de Vlaamse gemeenschap.

Graag had ik vernomen op welke wijze u t.a.v. van de GC zal handelen zodat zulke toestanden zich niet meer kunnen voordoen

Ik dank u alvast voor uw antwoord.



Vraag om uitleg van de heer Paul Delva aan Collegelid Pascal Smet, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk Beleid betreffende de het kindvriendelijk en kindgericht beleid van de VGC en de lokale Brusselse besturen.

20/6/2018

Beste collegelid,

Onze hoofdstad is de plek waar vele kinderen groot worden. Brussel is nog steeds het jongste gewest en met duizenden bijkomende kinderen per jaar blijft het een uitdaging om onze stad zo gezins- en kindvriendelijk mogelijk te houden of te maken. De lokale besturen zijn daarin ook heel belangrijk. Het lokaal jeugdbeleid moet – flankerend aan dat van de VGC – zoveel mogelijk kansen bieden aan zoveel mogelijk jongeren.

In Vlaanderen is één van de methodes om lokale besturen te motiveren kindgericht te werken het label 'kindvriendelijke gemeente'. Het is de Vereniging voor Vlaamse Jeugddiensten (VVJ), die de uitreiking van dit label, samen met het departement Cultuur, Jeugd en Media, in goede banen leidt. Het label is zes jaar geldig en toont aan dat een gemeente of stad de beleving van kinderen en jongeren centraal zet en de keuze voor een kindvriendelijk beleid strategisch verankert.

Momenteel kunnen Brusselse gemeenten echter niet intekenen voor het label. Onlangs sprak ik hierover met Vlaams Minister van Jeugd Sven Gatz die aangaf dat dit een lacune is die kon bekeken worden.

Over dit alles stel ik graag volgende vragen:

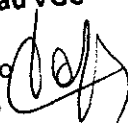
1. Ziet u een mogelijkheid waarbij er een samenwerking opgestart wordt tussen de VGC jeugdadministratie en Vlaamse partners, waardoor het mooie initiatief van het label ook in Brussel uitvoering zou kunnen krijgen? Zal u dit ook opnemen met uw Vlaamse collega?
2. Op welke manier moedigt de VGC vandaag lokale besturen aan om een kindvriendelijk en kindgericht beleid te voeren? Welke rol ziet u daar voor uzelf weggelegd?
3. Eén van de speerpunten uit uw meerjarenplan Cultuur, Jeugd en Sport was het creëren van meer fysieke ruimte, onder andere ook voor jeugd. Dit dankzij meer gedeeld gebruik, meer multifunctioneel gebruik en meer gebruik van (semi)openbare ruimte, met een belangrijke focus op gezins- en kindvriendelijkheid. Hoe werd hieraan tijdens de afgelopen jaren uitvoering gegeven?

Met dank voor de antwoorden,

Paul Delva



Raad VGC
20/06/2018
Verantw: nbc
IP 00014628
interpellaties en vragen



Vraag om uitleg van de heer Paul Delva aan Collegelid Pascal Smet, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk Beleid betreffende een mogelijke kandidatuur van Brussel als Europese Culturele Hoofdstad in 2030.

Op 5 mei werd het nieuwe museum Kanal geopend. Brusselse minister-president Vervoort heeft bij deze gelegenheid nog eens herhaald dat Brussel zich kandidaat wil stellen als Europese Culturele Hoofdstad in 2030. Brussel is dus voor alle duidelijkheid nog niet formeel kandidaat, maar er is wel sprake van het formaliseren van een voorstel tot kandidatuur.

Er zijn reeds voorbereidingen aan de gang. Zo is er zowel een opdracht van het BHG aan Visit Brussels ter berekening van de eventuele economische impact van zo een project, als een opdracht aan het Brussels Kunstenoverleg (BKO) en de Museumraad over het sensibiliseringstraject. Verder is De Brusselse Hoofdstedelijke Regering blijkbaar ook bezig met brainstormen over een eventuele invulling van het cultuuraspect.

Ik denk dat we het erover eens kunnen zijn dat dit voor Brussel een mooie kans is om zichzelf als culturele pool in de verf te zetten. Naar mijn mening heeft Brussel alles in huis voor een uitstekende kandidatuur. Ook voor het Nederlandstalige cultuuraanbod in Brussel zou dit een uitgelezen kans zijn de vele mooie initiatieven en projecten in de verf te zetten.

Ik ben me ervan bewust dat dit project nog lang niet concreet is, maar ben toch zeer geïnteresseerd in enkele zaken:

1. Bent u op de hoogte van de voorbereidingen voor een formele kandidatuur voor Brussel als Europese Culturele Hoofdstad?
2. Bestaat er op dit moment een samenwerking tussen de verschillende gemeenschappen rond dit project? Wordt de VGC op dit moment betrokken? Zo ja, op welke manier? Zo nee, heeft u er zich op dat dit in de toekomst wel zou gebeuren?
3. Als Brussel effectief Europese Culturele Hoofdstad zou worden, hoe verwacht u dan dat de VGC voldoende betrokken zal worden?

Met dank voor de antwoorden,

Paul Delva



Vraag om uitleg van de heer Paul Delva aan de heer Guy Vanhengel, Collegevoorzitter en collegelid bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken over de tweetalige lerarenopleiding

20/06/2018

Beste collegevoorzitter,

Sinds dit academiejaar is in de Erasmushogeschool Brussel en de Haute Ecole Francisco Ferrer de tweetalige lerarenopleiding een optie in het aanbod. De studenten van het eerste jaar van de bacheloropleiding lager onderwijs van beide scholen zijn begonnen aan een programma dat inzet op kennis van het Nederlands en het Frans. De basisvorming werd hiervoor dus bijgestuurd. Het einddoel is de versterking van de eigen landstaal en de tweede taal. Er werden tandems opgestart tussen leerlingen van de beide instellingen.

Studenten die momenteel in hun tweede jaar zitten, zullen na het afronden van hun bachelor in 2019 kunnen kiezen voor het extra jaar met het oog op bidiplomering.

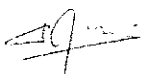
Er werd een 'wetenschappelijk comité' opgericht, waarin opvolging van het project voorzien wordt. Dit comité bestaat uit experts vanuit diverse expertisecentra en universiteiten, alsook de VGC zelf. Er zou op regelmatige basis een verslag worden gemaakt vanuit het comité aan de VGC, waarin evoluties worden weergegeven.

Hierover deze vragen:

- 1) Hoeveel studenten hebben het vernieuwde curriculum dit jaar doorlopen? Werden er gaandeweg nog aanpassingen aan het curriculum doorgevoerd? Zo ja, welke?
- 2) Hoe ervaren de studenten het Tandemproject? Op welke manier wordt gepeild naar hun ervaringsdeskundigheid? Ze zijn tenslotte de eerste 'lichting' van een compleet nieuw project.
- 3) Welke feedback kreeg de VGC sinds de start van de vernieuwde opleiding vanuit het wetenschappelijk comité?
- 4) Werden er specifieke acties ondernomen samen met beide hogescholen of andere partners om de opleiding ook met het oog op het volgend academiejaar te promoten?

Dank voor uw antwoorden,

Paul DELVA



Raad VGC
20/06/2018
Verantw: nbo
IP 00014627
interpellaties en vragen



Vraag om uitleg van de heer Jef Van Damme aan collegelid Guy Vanhengel, bevoegd voor Onderwijs, over de centra voor leerlingenbegeleiding in Brussel

Deze week maakte minister-president Rudi Vervoort bekend dat volgens een recente studie van het HIVA 15% tot 20% van de Brusselse leerlingen vroegtijdig de schoolbanken verlaat. Bij 45% van de leerlingen is er een risico voor schooluitval. Dit zijn hallucinante cijfers, en het is van belang dat alle betrokken actoren in het onderwijs zich inzetten om deze cijfers naar beneden te krijgen.

Scholen kunnen dit niet op zichzelf, ze hebben hiervoor een netwerk nodig van organisaties die hen ondersteunen om jongeren op tijd op te vangen, zodat ze school niet verlaten, of indien de jongeren is uitgevallen, terug in het onderwijs te krijgen.

Het netwerk van organisaties kan lokaal zeer verschillende zijn, en middelbare scholen moeten dus ondersteund worden om zelf het netwerk op te bouwen.

Daarnaast zijn er ook structurele organisaties die jongeren kunnen begeleiden, wanneer het nodig is om ervoor te zorgen dat de jongeren niet valt. In het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, zijn de centra voor leerlingenbegeleiding een belangrijke actor.

Een CLB heeft een zeer ruime taakomschrijving, en kan hulp bieden bij onder andere:

- Problemen met lezen, schrijven, rekenen, leren ...
- Vragen bij de studiekeuze, studierichtingen, attesten en diploma's ...
- Psychisch en sociaal functioneren
- Preventieve gezondheidszorg
- Ouders, leerlingen, leraren en directies kunnen er gratis terecht bij een team van artsen, verpleegkundigen, psychologen, pedagogen en maatschappelijk werkers ...

Het CLB werkt hierbij vraaggestuurd: op vraag van de leerling, ouders of van de school.

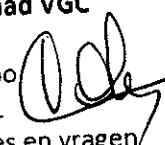
Dit zijn uiterst belangrijke taken in de preventie van schoolverzuim. Leerlingen die goed ondersteund op school, die zich goed voelen op school, die geen gezondheidsproblemen hebben en waarbij ook de ouders zich geholpen voelen in de opvoeding van hun kinderen, lopen een stuk minder risico op vroegtijdig schoolverlaten dan wanneer dit niet het geval is.

De werking van deze CLB's moet dan ook goed ondersteund zijn: er moet voldoende personeel zijn, de samenwerking met de scholen moet duidelijk uitgewerkt zijn, het CLB moet gekend zijn bij de ouders, leerkrachten en leerlingen. Het CLB moet aanwezig zijn in de scholen, zodat het CLB snel kan ingrijpen en niet als de problemen al te groot geworden zijn.

Vandaar mijn vragen:

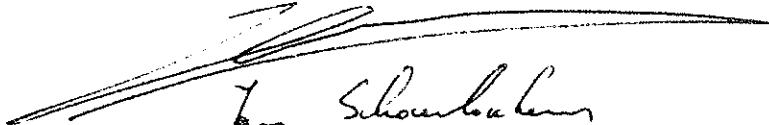
1. Wordt lokaal overleg gepleegd tussen de Nederlandstalige scholen en andere actoren die met deze problematiek bezig zijn?
2. Zijn de CLB's voldoende opgewassen tegen de uitdagingen van het schoolverzuim en het vroegtijdig schoolverlaten in Brussel? Hebben zij hiervoor volgens u voldoende mensen en middelen?

Raad VGC
20/06/2018
Verantw: nbo
IP 00014631
interpellaties en vragen



3. Uit de cijfers blijkt dat bijkomend beleid nodig is. Welke rol kan de VGC hierin opnemen? Welke maatregelen komen volgens u in aanmerking. Hoe ziet u de rol van de CLB's hierin?

u.o.



Jan Schoenbeek
Fractiesecretaris sp.a

Jef Van Damme
20 juni 2018

Actuele vraag van de heer Paul Delva aan collegevoorzitter Guy Vanhengel, bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken en de heer Pascal Smet, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk Beleid in de Vlaamse Gemeenschapscommissie, over de aanvraag voor een cultuurbeleidscoördinator in Sint-Lambrechts-Woluwe.

28/06/2018

We vernemen dat de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe een negatief advies kreeg op haar aanvraag voor een cultuurbeleidscoördinator voor 2019. Deze aanvraag had op 1 april moeten worden ingediend bij de Vlaamse Gemeenschap, maar dit is pas later gebeurd. Daarnaast waren ook een aantal voorwaarden niet vervuld of voldeed de aanvraag niet aan de vereisten. Het gevolg hiervan is dat de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe het opnieuw zonder cultuurbeleidscoördinator zal moeten stellen.


De Vlaamse Gemeenschap staat volledig in voor de uitbetaling van deze functie. Het gaat op jaarbasis om ongeveer 75000 euro, waarvan 60000 euro naar verloning gaat. De rest kan gebruikt worden voor bijkomende werkingsmiddelen.

Al lang ben ik de mening toegedaan dat de VGC een brugfiguur moet en kan zijn tussen de Brusselse gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap. Brussel en/of de Brusselse gemeenten lopen vele euro's aan co-financiering of subsidiëring mis omdat dossiers te laat, onvolledig, of gewoon niet ingediend worden. De VGC zou hier meer op kunnen toekijken en de desbetreffende dossiers beter opvolgen, zodat de Brusselse partners het maximum aan (Vlaamse) middelen kunnen krijgen. Het college van de VGC volgde mij hier altijd al in.

Hierover volgende vragen:

- Had het college voorafgaandelijk contact met de lokale besturen met betrekking tot het aanvragen van de middelen voor een lokale cultuurbeleidscoördinator vanuit de Vlaamse Gemeenschap?
- Werd de VGC ingelicht over het negatieve advies? Kan de VGC dit negatieve advies inkijken? Kreeg de VGC duiding over het waarom van het negatieve advies, behalve dan het feit dat de aanvraag te laat ingediend werd?
- Welke initiatieven werden deze legislatuur genomen om de VGC de brugfunctie te geven tussen de lokale Brusselse besturen en de Vlaamse Gemeenschap?
- Hoe zal de VGC specifiek inzetten op het correct en tijdig indienen van een toekomstig dossier vanuit de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe, zodat samen met deze gemeente alle Brusselse gemeenten een Nederlandstalige cultuurbeleidscoördinator ter beschikking zullen hebben?

Paul Delva



Actualiteitsvraag van mevrouw Hannelore Goeman aan de heer Guy Van Hengel, collegelid bevoegd voor Onderwijs, in verband met de verderzetting van de subsidiëring van de vzw 'Vrienden van het Huizeke' voor hun schoolpoortwerking.

Bruzz berichtte gisteren dat de 'Vrienden van het Huizeke' toch nog financiële ondersteuning zullen krijgen voor hun schoolpoortwerking. Dit stemt mij uiteraard heel tevreden. U weet dat ik veel belang hecht aan *outreaching* werken en de methodiek van de schoolpoortwerking is daar een goed voorbeeld van.

Elke ochtend vatten een ervaringsdeskundige in armoede en een sociaal werker van het Huizeke post aan de schoolpoort van twee scholen met de bedoeling ouders heel direct aan te spreken. Op die manier pikken ze snel signalen op van allerhande problemen of moeilijkheden, wat bijvoorbeeld helpt om kinderarmoede vroegtijdig op te merken en te zoeken naar oplossingen. Bovendien zorgen de brugfiguren er ook voor dat de ouders sneller en beter betrokken zijn bij de school. Dit bevordert de leerprestaties van de kinderen.

Hoewel ik absoluut overtuigd ben van het uitgangspunt van deze aanpak, heb ik ook altijd gezegd dat ik vind dat dergelijke methodiek goed moet worden omkaderd en opgevolgd. Dat betekent concreet dat er wordt samengewerkt met structurele partners die eveneens een hoop expertise hebben op vlak van armoedebestrijding, *outreaching* werken en ouderbetrokkenheid. Dan denk ik hier in Brussel natuurlijk in de eerste plaats aan OCB en CAW. Dat lijkt mij cruciaal om de aanpak verder te verfijnen en de resultaten goed te monitoren met het oog op een structurele verankering van deze methodiek.

Want als ik het goed begrepen heb, of althans dat zeggen mij de mensen van het Huizeke, is dat ook de bedoeling op langere termijn.

Vandaar mijn vragen:

1. Kan u bevestigen dat de schoolpoortwerking van 'Vrienden van het Huizeke' verder gefinancierd wordt?
2. Hoe wordt het project omkaderd en zal er een evaluatie komen van de methodiek?
3. Zal de expertise die door dit soort projecten worden opgedaan verder structureel worden verankerd en op welke manier?

Hannelore Goeman

28 juni 2018